

розсілися над обрієм стривожені
безвітрям хмари і птахи.
колись (було) вітри завили на сполох
вовками — літо висохло
на дні пшеничної
стеблини в колі спраги й
годинами обсипався день, мов
прищами. ворожбити нас забули —
в світ рослини комашня
заманює тебе.
прости, коханко випадкова.
прости, коханко огняна.
приснилось розшматоване
на метеори
сонце.

Збірка « [Омана Молока](#) ».